

Single zijn is geen wachtkamer

Leesvoorbeeld

*Voor mijn metekindje.
Ik heb zoveel liefde te geven aan jou.*

SINGLE ZIJN IS GEEN WACHT KAMER

OMARM DE ACHT FASES
VAN HET SINGLELEVEN

CHARLOTTE
WILMSEN

P E L C K M A N S

Inhoud

Voorwoord	9
Inleiding	15
FASE 1 Dit doet zoveel pijn Je hart is gebroken, wat nu?	21
FASE 2 Hoe begin ik hier (weer) aan? Alles wat je moet weten over daten	43
FASE 3 Wat zijn wij? Situationships, friends with benefits en andere ingewikkelde verhoudingen	69
FASE 4 Laat me allemaal met rust Een detox van daten, flirts en vervelende vragen	91

FASE 5

Ik voel me zo alleen

105

De grote en kleine eenzaamheid van het singleleven

FASE 6

Ik wil geen single (meer) zijn

125

Op zoek naar een uitweg uit het singleleven

FASE 7

De wereld ligt aan mijn voeten

141

Het volledig omarmen van je singleleven

FASE 8

Ik laat het op me afkomen

155

Klaar voor je liefdesverhaal, maar ook perfect gelukkig met waar je nu bent

Nawoord

163

Dankwoord

167

Over How to be Single

171

Voorwoord

Vroeger geloofde ik dat het leven pas echt zou beginnen met een lief aan mijn zijde. Nee, met hét lief aan mijn zijde. Die ene bij wie je de vonk meteen voelt overslaan, door wie de zon harder gaat schijnen, je meer gaat stralen en de vogels plots beginnen te zingen. De liefde van mijn leven. Pas dan zou mijn leven compleet zijn en zou ik echt gelukkig kunnen zijn.

Vandaag geloof ik daar niet meer in. Begrijp me niet verkeerd, ik geloof wél in de liefde. Ik ben altijd een romanticus geweest. Als kind deed ik niets liever dan fantaseren over romantische relaties met de interessantste personages uit mijn favoriete series. Thuis kreeg ik een mooi voorbeeld van wat echte liefde kan zijn. En ik ben een grote fan van romantische komedies, en boeken en liedjes over de ware liefde.

Ondanks mijn geloof in de liefde ben ik al een hele tijd single. De 'ik' in dit boek is Charlotte Wilmssen. Op het moment dat ik dit schrijf, ben ik achtentwintig jaar oud en acht jaar single. Voor mij betekent single zijn dat ik al acht jaar geen man meer heb voorgesteld aan mijn familie. Het wil niet zeggen dat ik in die periode niet verliefd ben geweest of geen gebroken hart heb gehad. Ik heb gedatet, gezocht, gevonden en verloren. In die acht jaar is er veel gebeurd, en niet alleen op romantisch vlak.

Ik groeide op in Rijkevorsel, een dorpje in de Kempen. Daar leerde ik op mijn zestiende mijn eerste liefde kennen, die op slechts één kilometer van mijn huis woonde. Ik was er dan ook snel van overtuigd dat mijn hele leven zich in Rijkevorsel

zou afspelen. Een stabiel en rustig leventje, samen met mijn jeugdliefde. We zouden samen een huis bouwen en een eerste kindje krijgen rond mijn vijfentwintigste. Dat liep wel even anders, want die jeugdliefde brak na vijf jaar mijn hart.

Dat gebroken hart was het startschot van een lange, soms woelige tijd als single. Met veel ups en minstens evenveel downs, maar vooral met veel waardevolle lessen. Hoe langer ik single ben, hoe meer ik beseft dat single zijn geen fase is waar ik zo snel mogelijk uit wil. Het is geen wachtkamer die ik zo snel mogelijk moet verlaten. Single zijn is een volwaardige periode in mijn leven, waarin ik tijd en ruimte heb om mezelf te ontplooiën en vooral te ontdekken wat ik wil. Een periode waarin ik veel aandacht besteed aan de belangrijkste persoon in mijn leven: mezelf. Waar wil ik wonen? Met wie wil ik bevriend zijn? Welke hobby's vind ik leuk? Wat voor werk wil ik doen? Wat zijn mijn levensdoelen en dromen? Het zijn maar een paar vragen op basis waarvan ik mijn leven uitteken, los van een partner.

Ik grap weleens dat ik van single zijn intussen mijn hele persoonlijkheid heb gemaakt. Ik ben zó single dat ik er een podcast over moest maken. De eerste aflevering van mijn podcast *How to be Single* verscheen in februari 2023. We zijn drie seizoenen verder en ik kreeg al heel wat interessante gasten over de vloer, van experts zoals psychologen, seksuologen en relatietherapeuten tot bekende en onbekende ervaringsdeskundigen. Stuk voor stuk leerden ze me iets over single zijn, en telkens was dat waardevol. Niet alleen voor mij, maar ook voor alle luisteraars, of ze single zijn of niet. Want *How to*

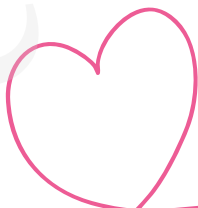
be Single is een mindset die losstaat van je relatiestatus. *How to be Single* betekent dat je de belangrijkste persoon in je leven op één zet: jijzelf. Het betekent ook dat je verantwoordelijk bent voor je eigen geluk, single of niet.

De reden waarom ik met de podcast ben gestart en nu dit boek schrijf, is omdat ik single zijn uit de taboesfeer wil halen. Singles worden vaak bekeken als personen die het volgende level in het spel van het leven nog niet hebben bereikt. Als single kan je niet echt gelukkig zijn, je bent toch constant op zoek, je leven staat toch on hold? Zulke vooroordelen kreeg ik al vaak voorgeschoteld en daar ben ik klaar mee. Sinds het ontstaan van de podcast krijg ik vaak te horen dat het leuk is om eindelijk iets herkenbaars te horen. Dat is voor mij een signaal dat er een frisse blik op het singleleven nodig is. Een eerlijke blik ook, want single zijn is niet altijd rozengeur en maneschijn.

Ik hoop dat dit boek een compagnon de route kan zijn tijdens jouw single-avontuur en dat je veel erkenning en herkenning voelt tijdens het lezen. Weet dat je niet alleen bent. Weet dat het leven veel meer voor je in petto heeft dan het vinden van een geliefde. Weet ook dat jij alle liefde van de wereld waard bent, ook als je die romantische liefde vandaag niet hebt gevonden. De belangrijkste liefde die je kan voelen, is die voor jezelf.

Heel veel leesplezier.

Liefs,
Charlotte

*'Neem je tijd. Ga niet te snel, kijk beter ver vooruit.
De mooiste dingen komen meestal traag,
en het is niet nu of nooit, maar nooit te laat,
om te zoeken naar wat beter is.
En het is een lange weg die voor jou ligt.
En al weet je soms niet meer waarheen,
ik ben bij jou en jij bent nooit alleen.'*

DIT IS WAT JE WETEN MOET, STEF BOS

Inleiding

In films zien we geregeld hoe iemands leven voor de ogen voorbijflitst vlak voor die de laatste adem uitblaast: de hoogte- en dieptepunten, de belangrijkste mensen, de meest memorabele gebeurtenissen. Ik beeld me in dat het mij zal overkomen wanneer ik de liefde van mijn leven ontmoet. Dan zal de film van mijn singleleven zich voor mijn ogen afspelen. De hoogtepunten: van romantische dates tot ontmoetingen waarvan mijn mondhoeken nog steeds omhoogkrullen. Het gevoel van vrijheid en de momenten van trots en kracht, omdat ik het allemaal alleen doe – en nog goed ook. Maar ook de dieptepunten: ontroostbaar huilen op de badkamervloer, een figuurlijke stomp in mijn maag wanneer die ene man zegt dat het toch nooit zou werken en eenzaamheid op vrijdagavond wanneer al mijn vrienden plannen hebben met hun lief. Dan heb ik het nog niet gehad over de ontelbare trouwfeesten en zwangerschapsaankondigingen, waarbij ik ondanks alle vreugde denk: *weer iemand die ik een beetje moet loslaten en wanneer ben ik aan de beurt?* Ook elke potentiële *love interest* die in mijn singleleven voorbijkwam, sommige voor lange tijd, andere maar heel kort, zou in de film opduiken. Het zou een overzicht zijn van de meest memorabele momenten, zowel de mooie als de pijnlijke.

Dit boek geeft je een inkijk in die film van mijn singleleven. Want behalve dat het voor veel mensen herkenbaar zal zijn, heb ik er ook veel uit geleerd. Die kennis deel ik graag met jou.

Dat ik acht jaar single ben, betekent dat er ook een periode aan is voorafgegaan waarin ik niet single was. Net zoals dit de

inleiding is van het boek, was dat een soort van inleiding op mijn singleleven. Ik had die relatie en vooral het gebroken hart dat erop volgde immers nodig om te staan waar ik nu sta. Daarom neem ik je graag mee naar hoe het allemaal begon.

Hoeveel geluk heb ik om de liefde van mijn leven al zo vroeg tegen te komen? Ik kan het nu moeilijk geloven, maar als jonge tiener heb ik dat vaak gedacht en zelfs uitgesproken. Zoals ik al schreef, ontmoette ik mijn eerste 'echte' lief toen ik zestien was. Ik was een hopeloze romanticus: zo een die op de achterbank van de auto met haar hoofd tegen het raam naar de regen kijkt terwijl op de achtergrond een zeemzoet liedje speelt. Toen ik mijn eerste lief ontmoette, sloeg mijn hoofd dan ook op hol. We hadden een eerste date, een eerste kus, en rolden al snel in een relatie. *Dit is hij dan*, dacht ik toen, *de liefde van mijn leven, vanaf nu tot altijd*. Mijn ouders ontmoetten elkaar immers ook op jonge leeftijd en zijn tot op de dag van vandaag gelukkig getrouwd. Een mooi voorbeeld voor een romanticus als ik. De eerste jaren van onze relatie was ik er ook blij mee. Het is een geruststellende gedachte om te weten dat je jouw persoon hebt gevonden en er ook een fijne relatie mee hebt.

Toen ik op mijn achttiende in Antwerpen ging studeren en wonen, groeide ik van een romantisch pubermeisje uit tot een realistische jonge vrouw. Mijn gedroomde sprookje vertoonde gaandeweg barsten. Er ontstonden ergernissen, en hoe langer hoe meer werd het me duidelijk dat we toch erg verschilden. Ik zal niet in details treden, maar ik voelde me soms gevangen in die relatie, hoe graag ik die persoon ook zag. De relatie beëindigen

was voor mij geen optie, want ik geloofde dat ik 'de liefde' had gevonden en dat die hoe dan ook voor de rest van mijn leven zou blijven duren. Ook al smachtte ik naar iets anders, naar meer, ik klampte me vast aan wat we hadden. Misschien kwam dat toen gedeeltelijk voort uit angst voor het single zijn.

Uiteindelijk werd de knoop voor mij doorgesneden en beëindigde die jeugdliefde de relatie. Ik voelde ontzettend veel pijn, verdriet, onzekerheid en angst. Ik werd noodgedwongen single en had het gevoel dat ik in de wachtkamer van het leven was aanbeland. Ik was er neergezet zonder dat ik zelf invloed had op die beslissing. Daarvoor had ik het gevoel dat ik *on track* was in het leven, omdat ik een belangrijk puntje op de to-dolijst van het leven kon afvinken: het hebben van een relatie. Toen die relatie plots wegviel, was ik *off track*. Ik geloofde dat een relatie hebben het enige juiste pad naar een gelukkig leven was. Als je die relatie niet hebt, zit je gewoon te wachten tot het eindelijk wel gebeurt, tot je uit de wachtkamer kan ontsnappen.

Een wachtkamer heeft als kenmerk dat je er zo kort mogelijk wilt verblijven. Je wacht er tot je de ruimte binnen mag waarvoor je eigenlijk gekomen bent. Ik ben van nature ongeduldig en snel verveeld, dus wachtkamers zijn niet bepaald mijn favoriete plekken. Ik wilde er dan ook zo snel mogelijk weg. Ik was op zoek naar de snelste manier om *back on track* te raken, maar gaandeweg besepte ik dat ik al die tijd *on track* was, want ik stippelde de route van mijn leven zelf uit, los van een relatie.

We hoeven niet bang te zijn voor een leven als single, of het nu tijdelijk of permanent is. Het brengt onzekerheid, vragen en